

РЕШЕНИЕ

№ 22774

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4092** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на „Метро България“ ЕООД / с предишно наименование „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД/, ЕИК[ЕИК], с адрес: гр. С. 1784, [улица] км., представлявано от двама от управителите заедно –Ж. С. К. Е. Р. Ц., чрез пълномощника си адв. К. К., срещу мълчалив отказ на Директора на ТД Митница С. за изплащане на законна лихва, поискана със заявление вх. № 31-115/02.02.2025 г. на основание чл. 129, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК, считано от 12.10.2021 г. върху възстановената с Решение № РЗМ-5800-81/32-25006 от 23.01.2025 г. сума, представляваща лихва върху надвзетото мито в размер на 81 723.71 лева, който мълчалив отказ е потвърден с Решение № Р-173/32-88771 от 21.03.2025 г. на Директора на Агенция „Митници“.

В жалбата се излагат доводи, че мълчаливият отказ на директора на ТД Митница С. да възстанови исканата законна лихва върху претендираната и разрешена за „възстановяване/изплащане“ лихва върху недължимо събраното и възстановено мито в размер на 81 723,71 лв., е незаконосъобразен и неправилен, тъй като противоречи на материалноправните и процесуални норми. Изтъкват се аргументи, че са налице условията по чл. 129, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК за възстановяване на законна лихва. Счита за правно несериозни и изцяло несъстоятелни мотивите на горестоящия орган, че липсва основание за прилагане на разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК, защото признатата лихва върху възстановеното мито не представлявала незаконосъобразно отказана за възстановяване сума по смисъла на чл. 129, ал. 5, т. 2 от ДОПК. Излага доводи, че в съответствие с общия принцип за обезвреда, за митническите органи възниква задължение не само да възстановят/изплатят полагащата се лихва върху митото в

изпълнение на влезлите в сила съдебни решения на АССГ и ВАС, но също и да обезщетят дружеството за претърпените вреди от незаконосъобразния акт, които се изразяват в лишаването на дружеството от възможността да ползва сумата на невъзстановената /неизплатената лихва върху митото и се измерват със законната лихва за периода от 12.10.2021 г., когато лихвата е следвало да бъде възстановена заедно с митото, до окончателното възстановяване/изплащане на лихвата, което предстои. Искане се от съда да отмени мълчаливия отказ на директора на ТД Митница С. и да бъде върната преписката на директора на ТД Митница С. за издаване на друго решение по искането на „Метро България“ ЕООД, с което да му бъде възстановена законната лихва на основание чл. 129, ал. 5, т. 2 във връзка с ал. 6 от ДОПК върху възстановената със същото решение сума – законна лихва върху надвзетото мито в размер на 81 723,71 лв.

В съдебно заседание „Метро България“ ЕООД, редовно призван, се представлява адв. К., който поддържа жалбата. Моли да бъде отменен мълчаливия отказ на директора на ТД Митница „С.“ за изплащане на законна лихва и преписката да бъде върната със задължителни указания на административния орган за ново произнасяне. Претендира разноски по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът, директорът на Териториална Дирекция „Митница С.“, при Агенция „Митници“, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт Р. оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки, в които е отправено и възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Със заявление вх. № 31-115 от 02.01.2025 г., депозирано от адвокат К. К., пълномощник на „Метро България“ ЕООД / с предишно наименование „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД / до Директора на ТД Митница „С.“, на основание чл. 129, ал. 5 и 6 от ДОПК, е предявено за изпълнение влязло в сила Решение № 1452/06.03.2024 г. постановено по адм. д. № 500/2024 г. по описа на АССГ, 19 състав, потвърдено с Решение № 10476 от 07.10.2024 г., постановено по адм. д. № 3961/2024 г. по описа на ВАС за 2024 г., осмо отделение. Със заявлението е поискано от дружеството –жалбоподател в 30-дневен срок от подаването му, да му бъде възстановена изцяло лихвата върху надвзетото и върнато мито в размер на 81 723,71 лева, отказана незаконосъобразно с Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г., в отменената му част, заедно със законната лихва от датата на издаване на решението, когато исканата по реда на чл.129 от ДОПК лихва е следвало да бъде възстановена, до възстановяването ѝ.

С влязлото в сила съдебно решение № 1452/06.03.2024 г. на АССГ е отменено Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г. на директора на Териториална дирекция Митница Столична, поправено с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г., потвърдено с Решение № Р-680/32-672948 от 13.12.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, в частта, в която на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД е отказано възстановяване на законна лихва върху сумата 81 723,71 лева и преписката е върната на директора на ТД Митница С. за постановяване на ново решение по искането на „Метро България“ ЕООД /„Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД /за възстановяване на законна лихва върху сумата от 81 723, 71 лева, при съблюдаване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на

настоящото решение.

В изпълнение на съдебните указания и въз основа на отправеното заявление от жалбоподателя, с Решение № РЗМ-5800-81/32-25006 от 23.01.2025 г. на Директорът на ТД Митница С., е наредено да се изплати на „Метро България“ / с предходно наименование „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД / сумата, претендирана като лихва върху надвзетата сума за мито в размер на 81 723.71 лв., за периода считано от датата на ефективното ѝ превеждане в републиканския бюджет, до момента на окончателното изплащане на задължението, а именно 12.10.2021 г.

С жалба рег. № 32-48851 14.02.2025 г. на Териториално управление (ТУ) на ТД Митница С., дружеството –жалбоподател е оспорило по административен ред пред директора на Агенция „Митници“, Решение № РЗМ-5800-81/32-25006/23.01.2025 г. на директора на ТД Митница С., в частта, на мълчаливия отказ, с който не е уважено искането на дружеството обективизирано в заявление, рег. № 32-115/02.01.2025 г. по описа на ТД Митница С., а именно за изплащане и на лихва върху определената със същото решение за изплащане законна лихва върху възстановената сума за вносно мито в размер на 81 723.71 лв., считано от 12.10.2021 г.

С Решение № Р-173132-88771/21.03.2025 г. директорът на Агенция „Митници“ е отхвърлил жалбата на дружеството срещу мълчаливия отказ на директора на ТД Митница С. за изплащане на лихва върху лихва, а именно за изплащане на лихва, считано от 12.10.2021 г. върху определената, с Решение № РЗМ-5800-81/32-25006/23.01.2025 г., за изплащане лихва върху възстановената сума за вносно мито в размер на 81 723,71 лв.

Горестоящият орган е установил, че в Решение № РЗМ-5800-81/32-25006/23.01.2025 г., директорът на ТД Митница С. не е изложил изрични мотиви за неоснователност на искането, относно претендираната законна лихва по чл. 129, ал. 6 във връзка с чл. 129. ал. 5. т. 2 от ДОПК, върху лихвата върху възстановената сума за мито изчислена за периода, считано от 12.10.2021 г. до нейното възстановяване, както и не се е произнесъл изрично в диспозитива му, относно тази претендирана лихва по заявлението. Направил е извод, че е налице формиран мълчалив отказ за възстановяване на лихва върху лихва по подаденото заявление рег. № 32-115/02.01.2025 г.

Според директорът на Агенция „Митници“, правилно с Решение № РЗМ-5800-81/32- 25006/23.01.2025 г., директорът на ТД Митница С. е определил да се изплати на дружеството, само лихва върху надвзета сума за вносно мито в размер на 81 723.71 лв. за периода от датата на ефективното превеждане от дружеството на сумата в републиканския бюджет до датата на окончателното изплащане на задължението, а именно 12.10.2021 г.

Директорът на Агенция „Митници“ е приел, че съгласно съдебната практика, заплатените по обявен за незаконосъобразен акт суми са недължимо платени в момента на тяхното плащане и при възстановяването им началният момент на лихвата е от момента на заплащането им. В случаите, в които въз основа на съдебно решение е определено, че задължението за вносни мита е недължимо заплатено от лицето, сумата не е следвало изобщо да бъде събирана от митническия орган, то задълженото лице е било лишено от тази сума за определен период от време поради действията на митническия орган, поради което с начисляването на лихва следва да се компенсира невъзможността съответното лице да разполага с въпросната сума в определен период. Видно от приложено към административната преписка платежно нареждане е установено, че вносното мито в размер на 81 723.71 лв. е възстановено на „Метро България“ ЕООД / с предходно наименование „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД / на 12.10.2021 г.

В тази връзка горестоящият административен орган е приел, че лихва не е постъпвала по банкова сметка на митническата администрация, поради което, от една страна, възстановяване не може да се претендира, а от друга доколкото по същество искането е за изплащане на лихва върху лихва,

на основание чл. 175, ал. 3 от ДОПК, лихви върху лихви не се дължат, поради което е обосновал извод, че не е налице основание за „възстановяване“ на претендираната законна лихва върху размера на определената за изплащане, с Решение № РЗМ-5800-81/32-25006/23.01.2025 г., на директора на ТД Митница С., лихва върху размера на възстановено мито.

На последно място, директорът на Агенция „Митници“ е приел, че в настоящия случай не е налице основание за приложимост на хипотезата на чл. 129, ал. 6. предложение второ, във връзка с чл. 129, ал. 5, т. 2 от ДОПК, на което основание дружеството жалбоподател претендира посочената лихва, т.к. лихвата върху възстановената сума за мито, което е било недължимо платено, не представлява незаконосъобразно отказана сума за възстановяване, по смисъла на чл. 129 ал. 5, т. 2 от ДОПК.

С оглед на това, горестоящият орган е заключил, че мълчаливият отказ на директора на ТД Митница С. за възстановяване на лихва върху лихва е правилен и законосъобразен, а жалбата на дружеството е неоснователна.

Въз основа на горното директорът на Агенция „Митници“ е отхвърлил жалбата на „Метро България“ ЕООД /„Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД /.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, страните не са направили доказателствени искания и не са представили други доказателства.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 2 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал. АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

В Закона за митниците липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва. Налице е непълнота на закона, която е преодолима чрез способа, предвиден в чл.46 ал.2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/. При непълнота на специалния закон на основание чл.46 ал.2 от ЗНА, е приложим редът по чл.128 -130 ДОПК и по-конкретно чл.129 ал.6 ДОПК, относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита – чл.126 ал.2 т.1 от ДОПК, в частност и относно отправеното от жалбоподателя със заявление рег. № 32-115/02.01.2025 г. по описа на ТД Митница С., искане за изплащане и на лихва върху определената с влязлото в сила съдебно решение № 1452/06.03.2024 г. на АССГ по адм. дело № 500/2024 г. по описа на АССГ за изплащане законна лихва върху възстановената сума за вносно мито в размер на 81 723.71 лв., считано от 12.10.2021 г.

Предвид разпоредбата на чл.160 ал.3 от ДОПК приложима в настоящия случай доколкото е приложим и редът по чл.128 – чл.130 от ДОПК на основание чл.46 ал.2 от ЗНА, по искането за законна лихва върху сумата 81 723,71 лева за периода, считано от датата на ефективното превеждане в републиканския бюджет до момента на окончателното изплащане на задължението, в изпълнение указанията на влязлото в сила съдебно решение се е произнесъл именно директорът на ТД Митница С. към Агенция "Митници". Въз основа на същите правни основания, именно директорът на ТД Митница С. е компетентен орган да се произнесе изрично, респективно да формира мълчалив отказ, относно отправеното искане за изплащане на лихва върху изплатената законна лихва върху сумата от 81 723,71 лева.

Следва също така изрично да се посочи, че компетентен административен орган, който да се

произнесе по жалба срещу формирания мълчалив отказ на орган по приходите по чл.129 ал.1 от ДОПК, с оглед на изричната разпоредба на чл.129 ал.7 и чл.131 ал.2 от ДОПК е органът по чл.152 ал.2 от ДОПК, който в случая е Директорът на Агенция „Митници“.

С оглед изложеното, съдът прави извод, че оспореният мълчалив отказ е издаден от компетентен орган – директора на ТД Митница „С.“, както и Решение № Р-173/32-8877/21.03.2025 г., с което е потвърден мълчаливият отказ, също е издадено от компетентен орган - директорът на Агенция „Митници“.

Институтът на мълчаливия отказ по чл.58 ал.1 от АПК намира приложение единствено при първоначално отправено искане за издаване на административен акт, когато органът не се е произнесъл в предвидения за това срок, какъвто е настоящия случай. Налице е заявено искане – заявление рег. № 32-115/02.01.2025 г. по описа на ТД Митница С., отправено от страна на дружеството –жалбоподател.

Законодателят е предвидил с изрична норма –нормата на чл.131 от ДОПК озаглавена "Мълчалив отказ", която допуска и регламентира мълчаливия отказ като допустим правен институт за произнасяне по искане за възстановяване или прихващане.

Мълчаливият отказ, с оглед на чл.58 ал.1 от АПК във вр. с параграф 2 ДОПК, е приравнен от законодателя на индивидуален административен акт с отрицателно съдържание чрез използването на правно-техническите средства фикция и необорима презумпция. Чрез фикцията непроизнасянето в законово установения срок се счита за изразено от административния орган становище, а чрез презумпцията законодателят определя съдържанието на това становище, което е отрицателно.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспорения административен акт.

Относно съответствието на административния акт с материалния закон и неговата цел, съдът съобрази следните факти и обстоятелства:

В настоящия случай липсва спор по фактите.

Спорът е правен и се свежда до отговора на въпроса дължат ли се законни лихви върху сумата, представляваща изплатена законна лихва, върху надвзето мито в размер на 81 723,71 лева, разпоредена да бъде изплатена на жалбоподателя с Решение № РЗМ-5800-81/32-25006/23.01.2025 г. на директора на ТД Митница С..

С влязлото в сила съдебно решение № № 1452/06.03.2024 г. на АССГ е отменено Решение № РЗМ-5800-1092/32-275814 от 27.08.2021 г. на директора на Териториална дирекция Митница Столична, поправено с Решение № РЗМ-5800-1822/32-628904/13.11.2023 г., потвърдено с Решение № Р-680/32-672948 от 13.12.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, в частта, в която на „Метро България“ ЕООД / „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД/ е отказано възстановяване на законна лихва върху сумата 81 723,71 лева и преписката е върната на директора на ТД Митница С. за постановяване на ново решение по искането на „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД за възстановяване на законна лихва върху сумата от 81 723, 71 лева, при съблюдаване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

С цитираното съдебно решение са дадени задължителни указания на Директора на ТД Митница С., които са изпълнени изцяло и в пълнота с издадения административен акт –Решение № РЗМ-5800-81/32-25006/23.01.2025 г., с който е разпоредено на жалбоподателя да бъде изплатена, претендираната лихва върху надвзетата сума за мито в размер на 81 723,71 лева, за периода считано от датата на ефективното ѝ превеждане в републиканския бюджет, до момента на

окончателното изплащане на задължението, а именно – 12.10.2021г.

В мотивите на съдебните решения на ВАС и на АССГ е посочен крайният момент, до който следва да се изплати законна лихва, а именно датата на окончателното изплащане на задължението – 12.10.2021 г., както се установява и от приложеното по делото платежно нареждане. Това е крайният момент до който е дължима лихва.

Искането на жалбоподателя е за възстановяване на законна лихва върху определената за изплащане лихва върху възстановената сума за вносно мито в размер на 81 723,71 лева, считано от 12.10.2021 г., с което искане действително се претендира изплащане на лихва върху лихва. Жалбоподателят се позовава на нормата на чл. 129 ал.5 и ал.6 от ДОПК, които в случая не могат да се отнесат към установените по делото факти и са неприложими, тъй като отправеното искане към административния орган – директора на ТД Митница С., не касае възстановяване на недължимо платена от жалбоподателя сума ведно със законна лихва.

Съгласно чл.129 ал.5 от ДОПК, органът по приходите е длъжен в 30-дневен срок от предявяването пред него на влязъл в сила съдебен или административен акт да възстанови или прихване по реда на ал. 2, т. 2 изцяло посочените в акта суми, заедно с дължимата по ал. 6 лихва, когато с акта в полза на задълженото лице е признато правото на получаване на:

1. суми за неправилно или недължимо платени, внесени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, такси, глоби, имуществени санкции, установени, събрани или наложени от органите по приходите, включително внесени по писмено указание или становище;
2. незаконосъобразно отказани за възстановяване суми;

А съгласно ал.6 от същата разпоредба недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 - 4.

Лихвата върху възстановената сума за мито, което е било надвнесено /недължимо платено/ не представлява незаконосъобразно отказана сума за възстановяване. В случая като акцесорно задължение, лихвата следва главния дълг. Безспорно е, че лихва не е постъпвала по банковата сметка на митническата администрация, поради което от една страна възстановяване не може да се претендира, а от друга доколкото по същество искането е за изплащане на лихва върху лихва, на основание чл.175 ал.3 от ДОПК, лихви върху лихви не се дължат, на която разпоредба се е позовавал и по –горестоящия административен орган.

По принцип всяко неизпълнение на парично задължение е забавено изпълнение и може да породя претенция за заплащане на закъснителни лихви. Затова, при неизпълнение на парично задължение, кредиторът по закон има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата – чл.86 ЗЗД. За невъзможността да се ползва определена парична сума на кредитора се дължи законната лихва и това е определеното от закона парично измерение на претърпяната вреда от посочената невъзможност. Законната лихва се дължи на кредитора, без да се изисква от него да доказва, че действително е

претърпял вреда в размер на тази лихва. В конкретния случай, дружеството е било възмездено от митническата администрация за невъзможността да ползва сумите, равни на надвнесено мито със законната лихва за забава, която е разпоредено да бъде изплатена с Решение №№ РЗМ-5800-81/32-25006 от 23.01.2025 на Директора на ТД Митница С. на основание чл.129 ал.6 от ДОПК . Но така заявените претенции за заплащане на законни лихви върху изплатените законни лихви върху надвзетото мито в размер на 81 723,71 лева е неоснователно заявена пред административния орган и при отсъствие на валидно правно основание. В тази връзка са неоснователни аргументите, изложени в писмените бележки, а цитираната съдебна практика е неотнормативна за конкретния случай.

Възстановените по реда на чл.129 ал.6 от ДОПК парични суми и законните лихвите върху тях не преклудират правото на жалбоподателя да търси обезщетение за претърпени вреди по реда на ЗОДОВ вследствие на незаконосъобразни административни актове, които са отменени като такива с влязло в сила съдебно решение .

Правилно по –горестоящият административен орган се е позовал на разпоредбата на чл.175 ал.3 от ДОПК, съгласно която лихви върху лихви и лихви върху глоби не се дължат. Формираният мълчалив отказ не противоречи на материалния закон и неговата цел.

По изложените съображения оспореният мълчалив отказ на Директора на ТД Митница С. е законосъобразен, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143 ал.3 от АПК., определено на основание чл.78 ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от ЗПП, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл.172 **Административен Съд С. - град, III-то отделение. 61 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Метро България“ ЕООД / с предишно наименование „Метро Кеш Енд Кери България“ ЕООД/ с ЕИК[ЕИК], с адрес: гр. С. 1784, [улица] км., представлявано от двама от управителите заедно -Ж. С. К. и Е. Р. Ц. чрез пълномощника си адв. К. К. срещу мълчалив отказ на Директора на ТД Митница С. за възстановяване/изплащане на законна лихва, поискана със заявление вх. № 31-115/02.02.2025 г. на основание чл. 129, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК считано от 12.10.2021 г. върху възстановената с Решение № РЗМ-5800-81/32-25006 от 23.01.2025 г. сума, представляваща лихва върху надвзетото мито в размер на 81 723.71 лева, който мълчалив отказ е потвърден с Решение № Р-173/32-88771 от 21.03.2025 г. на Директора на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „Метро България“ ЕООД / с предишно наименование „Метро К. Енд К. България“ ЕООД/ с ЕИК[ЕИК], с адрес: гр. С. 1784, [улица] км., представлявано от двама от управителите заедно – Ж. С. К. и Е. Р. Ц. да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 /сто/ лева, разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: